

Ni tukaj mesta brezplodnemu prerekanju. Ali dvoje, troje bi vendar-le priporočal vsej javnosti in zlasti p. n. vladi v čim temeljitejši preudarek.

Stališče, da naredba ni izšla zakonitim potom, je — kratko povedano — birokratično. Za p. n. vlado, ki se ne sramuje takega stališča, ne bi več smelo biti mesta v resnično demokratični državi.

Da moj prijatelj ni več poverjenik, načeloma zanikujem. Nasprotno je res, da moj prijatelj slej kot prej uživa popolno moje zaupanje.

In slednjič: Vsakdo in tudi p. n. vlada se zavedaj, kaj tvega. — § 4 gornje naredbe obeta preki sod!!!! — Ali ima p. n. gospoda primerno zavarovane svoje p. n. vratove? — Zato pozor!

Fridolin Žolna
vladni svetovavec.

Alojzij Gradnik:

Za srebrnike.

Videl sem ga v mestnih ulic gneči
in idočega skoz tiho vas.
Videl sem ga skoro vsaki čas
v krčmah, kadar hrup je bil največji.

Kakor da bi trudil se prestreči
vse besede, vsak najtišji glas,
je povsod vohnjal njegov obraz.
Ta obraz prihuljeno prežeči

*se mi zdel je takó čudno znan.
„Kdo si?“ vprašal sem ga neki dan,
„Nisi, nisi ti, kaj ni v Milanu

tvoja slika v nekem samostanu?
O seveda! — Kaj pa delaš tod?
Svinja!“ -- Bil je Judež Iškarjot.